

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 corane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrieri nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor, după învală

Abonamentele și inserțiile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Alipirea Ardealului, Banatului, Bihorului și Maramurășului la regatul român fapt împlinit!

Marea adunare națională din Bălgrad

Prin telefon.

Ziua de înviere a fost prăznuită în chipul cel mai demn. **Sionul sufletului românesc**, îmbrăcat în podoaba falnicului tricolor, a primit mulțimea românilor din toate unghiurile. Au fost peste 100 mii de oameni.

Cu o însuflețire sfântă și negrăit de mare s'a proclamat cu o inimă și cu un glas unirea tuturor Românilor până la Tisa, Dunăre și Carpați maramurașeni la ajutorul și mândria noastră: **Regatul Român. Casei domnitoare s'a făcut ovațiuni sincere.**

Membri din Consiliul național român au vorbit ca focul convingerii sacre, care aprinde și măntuiește. Adevărații apostoli ai întemeierii **României mari.**

De pe tribună s'a vestit lumii prin graiul frunțașilor români o nouă **Evanghelică.**

Sunt de față reprezentanți din frumoasa Bucovină din Basarabia blândă și smerită și din România.

Însuflețirea întrece marginile închipuirii. Poporul din jur în cete a la Mihai Viteazul stăpânește cetatea de biruință a neamului nostru.

Doă serbări

Mercuri, orele 9^{1/2}. Lumea românească din Sibiu curge spre poarta Turnului. Spre biserică din Strada Lungă. Aici se săvârșește un lucru însemnat. Sfințirea steagului chinuit 5 ani de zile în carcerul orășenesc. Făptuise păcatul nemai pomenit de a flutura într'o zi de avânt românesc pe strădale Sibului.

Răsărind acum soarele libertății, legionarii români au aflat de bine să elibereze steagul amenințat de paianjeni și de mucegații igrașiei. Și steagul era proprietatea comunei bisericești suburbii Maier. Comitetul parohial în frunte cu prețul R. Buca și hotărât să predece steagul eliberat, comitetului național român, cu expresia dorință să l'arbezze pe magistratul orășenesc. Înainte însă trebuie sfințit, curățit de prihana care i s'a adus. Și pentru aceasta curgea lumea la biserică din Strada Lungă.

Actul sfințirii se săvârșește de protoierul legiunii Dr. A. Crăciunescu, asistat de preoții R. Buca și T. Popovici. După stropirea steagului cu aghiasmă, protoierul Dr. A. Cră-

ciunescu vorbește însuflețit lumii adunate, învederând cum împreună cu sufletul neamului a trebuit să suferă martiraj și steagul național. Astăzi însă când razele dreptății învie inima românismului, tricolorul român se desface falnic din obezile urilor vrămașe. Lumea însuflețită cântă «la arme și deșteaptă-te române» și apoi în ritmul de marș al imnului național pleacă în exemplară ordine spre cazarma cea mare din fosta piață Hermann, astăzi Piața Legiunii Române.

Aici parohul Buca, pe lângă o avântată cuvântare, predă steagul comitetului național român cu indicarea hotărâtă să fie arborat pe primăria orașului (ceace durere nu s'a întâmplat, nota culegătorului).

Președintele comitetului național din loc d-l A. Bărsan răspunde sub o ploaie de flori, iar corul cântă «Marșul legionarilor».

Lumea urcă scările către sala cea mare a cazarmei. Aici doamna Dr. Eleonora Lemenyi predă comandantului legiunii, harnicului și inimosului maior V. Liuba, un splendid album

cu numeroasele subscrieri ale femeilor române, adresându-i-se în următoarea prea frumoasă vorbire:

Domnul Comandant!

Doamnelor și Domnilor!

Din încredințarea iubitelor noastre prezidente, a doamnelor Emilia Dr. Rațiu și Catinca Bărsăneanu, împedecate fiind din motive sanitare de a lua parte la această sărbătoare a Legiunii române și în special a brăvului ei comandant, vă rog să-mi îngăduiți să tâlmăcesc eu sentimentele și cugetele ce ne-au îndemnat la întocmirea serbării de azi și la predarea unui album cu subscrierile numeroase a femeilor române din Sibiu pe seama distinsului comandant al Legiunii: domnului maior Liuba. (Strigăte puternice de: Să trăiască!).

Nu ne-a condus vanitate naivă, nici iudălie deșartă, când am hotărât în reprezentanța femeilor aranjarea acestei serbări, ci dimpotrivă voim să fie privită ca o manifestare a bucuriei noastre obștești pentru înfăptuirea organizării Legiunii; ca un semn vădit al stimei și recunoștinței femeilor către vrednicul comandant Liuba și ca o îmbărbătare pentru viitor.

Domnul Comandant! În timpul de grea desfacere a națiunii noastre din lanțurile de robie, în care era fecerată de multe sute de ani: Domnia Ta cel dintâi ai înțeles rostul vremii, chemarea viitorului și fără șovăire, cu bună încredere în viitorul nostru te-ai smuls din cătușele vechii organizări militare, nouă cu desăvârșire străină, și ai dat ființă Legiunii române, singura chemată de a ne organiza pe baze naționale, reprezentând puterea noastră militară națională. (Aprobări: așa e, așa e!)

Pașiera Domniei Tale, plină de energie și cumpăt, a dat ființă acestei legiuni, care cu brațele deschise a primit și primește în mijlocul său ostașii noștri întoși acasă din îndelungatul răboi, istoșiți în puteri și zdrobiți de multele suferințe și nevoi. Domnia Voastră le arătați, că suferința cea multă, părialele de sânge și șiroaiele de lacrimi ce s'au scurs de patru ani și jumătate n'au fost zadarnice, ci națiunii române după atâta amar și greu, i se deschide calea spre lumină. Răboiul mondial s'a sfârșit cu victoria puterilor înțelegerii, cari au luptat pentru ideile democrației și umanității, și ele ne asigură și nouă românilor din Transilvania și Ungaria libera dezvoltare națională. O-stășii noștri din legiune n'o să folosească arma împotriva asupțitorilor de până acum, dar nici nu o vor depune până când nu ne va fi asigurat viitorul nostru, după cum îl dorim.

Domnul Comandant! Femeile române, fără a se îmbulzi în activitatea conducătorilor neamului, de care activitate până acum n'au fost părtașe, întodeauna au petrecut acțiunile po-

litice ale națiunii cu viu interes. (Aprobări din toate părțile). Precum corul în vechile tragedii antice petrecea în continuu acțiunea eroilor, exorimându-și când bucuria și mândria lor, când criticându-i, dojenindu-i, așa și femeia română a urmărit activitatea eroilor săi. Azi când pline de mândrie și însuflețire vedem înghiebarea miștii naționale și în special ținta deamănă a D-voastre, domnule comandant, care reprezentați timpul antic al legionarului plin de energie și disciplină, îngăduiți-ne să ne exprimăm această bucurie și mândrie și prin predarea acestui album cu subscrieri. E semn al stimei și recunoștinței noastre pentru începutul ce l-ați făcut, și să vă servească de îmbărbătare: să purcedeți mai departe pe această cale, organizând și punând temelie desvolțării noastre naționale pe toate terenele. Să trăiți, domnule comandant! Să trăiască legionarii români! — (Puternice și nesfârșite strigăte de: Să trăiască!)

Viteazul comandant adănc emoționat de acest semn de gingașă atențiune multămește în cuvinte calde, declară că în lupta sufletescă dintre datorita exterioră și dragostea de neam a invins de mult cea din urmă. Primește albumul, dar nu ca semn de recunoștință pentru munca desfășurată până acum, ci pentru că i se servească de stimul puternic pentru a-și pune toată energia trupezască-sufletească în slujba legiunii și prin legiune în slujba neamului.

Mai vorbește despre dragostea de neam a femeii române domnul A. Bărsăneanu și apoi lumea intonând marșul «Pe-al nostru steag» se împrăștie cu sufletul primit.

Până la Tisa și Dunăre...

— Armatele române în marș —

Glasuri de presă.

Ziarul lui Károlyi, *Magyarország*, scrie: Vin și armatele române, Vin la ordinul regelui României și la chemarea Consiliului Național Român. Vin sub cuvânt de a face ordine, dar învederat pentru a lua în posesiune *no numai Ardealul* (la care se vede că în sfârșit renunță și *Magyarország* Red.), ci și comitatele ungarene, cerute de comitetul român pe seama românilor. Până la Tisa și Dunăre. Iubire frățescă vestește generalul român, Președintele, în proclamația sa. Aminește drepturi diferite naționale și omenești; promite deplină libertate tuturor. Cu astfel de lozinci își fac intrarea armatele române...

Și vin pe capul nostru — al unguirilor — românii, sărbii, cheii. Toți cu gânduri de curerie (a pământurilor locuite de frații lor, asupriți de veacuri în jugul maghiar. Red.) Și noi — ungurimea — n'avem armată să li-o punem în față. Dar chiar și dacă am avea, totuși nu ne-am răboi cu

dânși! (Ce cuminți! Red.) Noi vom păca. —

In partea din urmă a articolului său, *Magyarország* se jăluște împotriva Intelegerii, «care privește liniștită» la «invaziunea românilor, sârbilor și cehilor».

Domnii dela *Magyarország*, ar aștepta ca Intelegeria să se supere pe aliații ei...

Ziarul sibian N. *Reggeli Ujság*, scrie:

Ardealul ar să fie ocupat. O spunem nu ca să înspăimântăm, ci ca să liniștim. Iubim și noi țărișoara Ardealului. Ne vine greu să ne împăcăm cu gândul, că un popor străin (de unguri) intră pe pământul acesta. Dar se apropie ca prieten, fără pornire dușmănoasă; de aceea și noi — maghiari ardeleni — îl primim prietenește.

Nu înăstrăm jăluiri la cer. Politica noastră rea de naționalități și necunoașterea totată a raporturilor ar dedeleșiți a creat și raștia, ce trebuie să o suportăm acum.

Românii formează majoritatea covârșitoare în Ardeal și principiile lui Wilson, drepte în temeliile lor, cer imperiul pe seama românilor.

Ear nouă, unghiilor, ne este iertat să plângem pentru pierderea Ardealului...

Circulara Sinodului episcopesc

Cătră rubitul aier al mitropoliei ortodoxe-române din Ungaria și Transilvania

Ideile mărete și creștinești din solile marilor bărbați, pe cari duhul vremilor de azi i-a ridicat de conducători ai celor mai alese popoare din lume, au produs o epocală prefacere și 'n viața națională a poporului român din Ungaria și Transilvania.

Astăzi toată lumea recunoaște fiecărui popor dreptul de a dispune liber asupra sa. Fostul împărat și rege Carol a renunțat la tron și deslegând pe toți de jurământul făcut față de tron, a recunoscut și el pentru fiecare popor dreptul de a-și croi soarta sa.

In conștiința acestui principiu fundamental pentru viitoarea desvoltare

și organizare a poporului nostru român și a situațiilor, ce astfel s'a creat, trebuie să recunoaștem cu toții, că marea adunare națională convocată, sau mai bine și mai poporal zis marea șfat al națiunii române, dela care are să emaneze puterea și dreptul înaltei noastre stăpâniri naționale, este chemată să fie cea mai înaltă autoritate națională a poporului român. Acest mare șfat, fiind compus din Preasfinții Episcopi, din dignitarii Bisericii românești, din membrii tuturor instituțiilor noastre și Așezămintelor noastre, din membrele Asociațiilor noastre de femei, din intelectuali, din meseriași și muncitori industriali comerciali, din țărani noștri și tinerii de bună speranță, cu un cuvânt din toate părțile sociale ale poporului, — este înșu națiunea întreagă, este reprezentantul ei cel mai genuin.

Ștanta tradiție a Bisericii noastre ortodoxe răsrănite a fost în slujbele sale todeauna cu deosebită luare aminte la autoritatea sau stăpânire lumescă. Cu atât mai vârtos trebuie să o facă aceasta Biserica poporului român, pusă pe temelii naționale. Neamul întreg și conducătorii ei, mai ales în aceste zile de prefacere, au lipsă de ajutorul Celui de sus. Dreptacea Preasfințitul Sinod Episcopesc al mitropoliei ortodoxe-române din Ungaria și Transilvania — în scopul împorării aceluia ajutor — a aflat de lipsă a se intruni și în fața situațiilor de azi a dispune următoarele:

1. Pomenirea persoanei Domnitorului se omite din toate rugăciunile, cântările și citirile liturgice.

2. La serviciile divine principale și adică la vecernie, utrenie și sf. liturgie în local ecetenie pentru Domnitor ne rugăm astfel:

a) La ecetia mare: (Cu pace Domnului să ne rugăm), adaugem: «*Pentru înalta noastră stăpânire națională și pentru marea șfat al națiunii române — Domnului să ne rugăm*».

b) La ecetia întreită dela aceleși trei slujbe:

«*Încă ne rugăm pentru înalta noastră stăpânire națională, și pentru marea șfat al națiunii române, pentru luminarea, îndreptarea, pacea, sănătatea, mântuirea și ertarea păcatelor*

lor — și pentru Domnul Dumnezeu mai ales să de leie spor, și să le ajute întru toate lucrările lor spre binele obșteesc».

c) La ieșirea cu sfințele daruri, după pomenirea Episcopului:

«*Pe înalta noastră stăpânire națională și pe marea șfat al națiunii române. — Domnul Dumnezeu să le pomenască într împărăția sa*».

La toate celelalte servicii divine — din toate motivele, ecetiile, cântările și citirile — se lasă necitite părțile, în cari se pomenesc Domnitorul și n'au să fie înlocuite de fel. Tot astfel la proscodmie se omite scoaterea părțiciei pentru Domnitor.

4. La toate sf. liturgi — după rugăciunea amvonului — se citește următoarea Rugăciune de Ingenunchiario:

Iară și iară — plecând genunchii noștri — Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeu nostru; Păcătuit-am Ție și noi și părinții noștri; rătăcit-am dela calea adevărului și lumina dreptății nu i-a strălucit nouă, și soarele nu ni-a răsărit nouă. Și iată robii săntem în pământul, ce ai dat părinților noștri, spre a mânca rodul lui și bunățieții lui.

Drept ești, Doamne, și drepte sânt judecățile Tale. Drept ești, Doamne, și toate lucrurile Tale, și toate căile Tale sânt mila și adevăr și judecată adevărată, și drept judeci în veac.

Cutremurat-ai pământul, Doamne! Cine este asemenea Ție mărit întru sfinți, minunat întru mărire, făcător de minuni?

Iată, noi venim la Tine, că Tu ești Dumnezeu nostru, căci Tu ai zis: «O, poporul meu! Rana ta este dureroasă; pedeașa fărădelegii tale împlinitu-s'a; școala-te. Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru; Eu sunt cu tine; de voi și nimici toate popoarele, între care Te-am împrăștiat, pe tine nu te voi nimici. Șărma-voii jugul de pe tine și voui rumpe cătușile tale; largi-voii hotarele tale; aduna-vă-voii dintre popoare și vă voi strânge din țările, în cari sunteți împrăștiați; restatori-voii judecătorii tăi, ca mai nainte, și sfetnicii tăi, ca la început».

Și acum, Doamne Dumnezeu nostru, cel mare, cel puternic, cel ce păzești legământul și îndurarea; Dum-

nezeul cel mare în sfaturi, puternic în lucruri, ai cărui ochi sânt deschși asupra tuturor faptelor fiilor oamenilor; Cel ce înalți pe cei smeriți și ridici la mântuire pe cei ce plâng, care zădărnicesc șfaturile celor vicleni, pentru ca mâinile lor să nu împlinească cugetele lor: — să nu se pară miră înaintea Ta toată strămoșoarea, ce a venit asupra noastră, a părinților noștri și asupra poporului Tău.

Doamne, Tu stăpânești peste viață și peste moarte, și pogori la porțile iadului și iarăși ridici: — înaintea Ta aducem rugăciunile noastre, nu pentru dreptățile noastre, ci pentru multele Tale îndurări. Școala-Te întru ajutorul nostru și mântuiește-ne pentru mila Ta. Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din strămoșoarea. Dumnezeule Mântuitorul nostru, ajută-ne nouă pentru mărirea numelui Tău, ca să se sălășluiească mărire în pământul nostru, acum și pururea în vecei vecilor. Amin.

Aceste dispoziții sânt de natură provizorie până la statornicirea unor raortorii definitive în privința vieții de stat.

Ar a d, din ședința Preasfințitului Sinod Episcopesc al mitropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, ținută la 10 Noemvrie 1918.

Ioan I. Papp m. p.,
Episcopul Aradului, totodată și loc-piitor de mitropolit.

Dr. E. Miron Cristea m. p.,
Episcopul Caransebeșului.

Declarație

Intr'un număr din Noemvrie a. c. al ziarului vechi *Arbeiterzeitung* a apărut un articol, după informațiune unui medic militar din Belgrad, conținând descrierea retragerii guvernamentului austro-ungar din fostul teritoriu ocupat.

In acest articol se face amintire în trecut și despre persoana mea, în legătură cu critica activității colonelului de stat major Kerchnaw, făcându-se învinuarea, că noi am fi vinovați, că în luna lui Iunie la Kraquevart se voiu judecați statarial la moartea 44 de slovaci de la regimentul de infanterie Nr. 71.

FOIȘOARA

Mama

Poveste pentru copii!

Vreți să vă spuie nenea o poveste, dragilor?

Ei bine, să stați cu binisorul și nici măc să nu ziceți, să se audă cum toarce Pisac în gura cuptorului. Mănie în poală și ochii la nenea! Cui adormae mai întâl, bobărnac pe năsuor!

Iar acum: ciă a fost odată, ca nici odată, demult și nu prea, pe vremea când s'au prăsit durerile pe lume și se lăsuu peste sate ca negurile nopții, întunecând inimile și rănid sufletele oamenilor, cum tate cuțitul în carne vie. A fost o femeie bună și blândă, de-o pildă cum e mania Liniuți, din vecini. Și femeia asta aveă o fetiță scumpă cu păr bălai, pieptănat frumos, și cu ochi strălucitori, ca două steleșoare. Fetiașă ascultătoare, care nu ieșea nici când din cuvântul mamei sale. Și mamă-să o iubea, cum nu se poate spune în grai de slove. O adurmea în mângăierii și trezii în sărutări. O purta tot pe palme, cum se zice. Ii făcuse cămășuța cu ale-

sături și o cingătoare cu ochișori de mătăsă. Cine o vedea, o sorbea cu vederea ca pe o minune.

Ei dar într-o noapte a băut la ușa țintzi o mătăsă necunoscută, învelită toată în foale negre, de nu i se vedea nici măcar obrazul și spuinea că are poruncă grea să ducă sufletul fetiței într'o țară departe spre soare apune, de unde nu mai este întoarce. Bageamă mătăsua asta eără chiar moartea, că biata mamă s'a pus pe plâns cumplit și plângea-plângea, de s'au înfiorat chiar și icioanele de pe păreț. Dar cu moartea tu te poți pune la țărğuală: copila noastră a închis ochisorii, a plecat frunza de crin și i'au oțit pe păcel, ca un trupuș de floare, când o atinge coasa nemiloasă la rădăcina.

Mama ei a gătit-o frumos, a învelit-o în fachiol de mătăsă, i-a pus flori multe la capății, filimînă galbină și calapăr mirosor, apoi s'a desprășit de ea în plânsuri de făcii și în glas țărğual de clopot. Și mătăsua-moarte a plecat spre gruiul cu morminte dela biserică, împlinindu-și porunca. S'a tot dus...

Și biata mamă a rămas fără odor. O, Doamne sfinte, cine ar putea să scrie durerea ei? Nici de mănecare nu i mai trebuia, nici de casă nu mai putea să-i vază. Umbla cu părul despletit, cu gândul întraiurea. Azi așa, mâne așa, zile de arândul.

Tot cu ochii la poartă spre calea pe care plecase moartea.

Intr'o bună zi mama n'a putut răsi cu durerea: a luat o cărpă și a plecat la drum întins, să ajungă moartea să-și ceară fetiașă. Fără de ea nu mai putea să trăiască.

Și s'a dus biata mamă, s'a tot dus, ziua prin ogoare, noaptea prin ponoare, până a dat de-o apă mare, de un tău cu și nici un suflet de om în jur, ci tot pustiu cât vedea cu ochii, încat nu aveă s'armana femeie îndurerată dela cine să ceară o vorbă de îndrumare. Atunci s'a întors cu fața spre lac și a început să-i vorbească.

— Apă mare, apă mare, n'ai văzut o mătuse îmbrăcată în fachiol negru, cum ducea o fetiță cu păr bălai? Și n'ai putea să-mi areți calea încotro a apucat?

— Ba am văzut, mamă întristată, și țio-ari călea dacă vei plânge cu lacrimi bogate și lacrimile să-ți cadă în apa mea.

Și mama a plâns amar, de lacrimau și zările de mila ei, iar lacrimile ei curgeau șiroaie în apa lacului și care cum curgeau se prefăceau în mărgăritare scitopitoare și se așezau la fund. Se empluse fundul apei de mărgăritare, de uree cât pietriș în Murăș. Atunci s'a pătruns de durerea ei și inima lacului și i-a arătat calea mai departe.

Drumul s'a învălămăit mai încolo

prin niște huceaguri ne mai pătrunse de picior omeneș. La tot pasul urea copaci întregi, căzuți decurmezii cărării și mai ales scatei cu spini lungi ca niște ghiare de șoimi uriași. Cărearea se înlundase dealbinele și nici un luminși, nici la deal, nici la vale. Bietele mame îi șangerau picioarele desculțe și hainele îi stărnuu în fâșii de zdrențe. Dodată s'a pomenit în fața unui scatec mare, care în turecul nepătruns a deșilului luase chip de om. Și par'că zimbea cu amărăciune scatețele.

— Scatețe bun, milostivește-te de o mamă chinată, și arată calea mai departe, — zise femeia plângând cu șughițuri adânc.

— Slujba ce mi-o ceri e mare, femeie, dar să primești la sântul tău o ramură stufosă din crengile mele ș'atunci o să te slujesc bucuros.

Mama a închis ochii, a luaf cu mâna tremurătoare un zmoc de spini, ca un mănunchi de seceri ascuțite, ș'a deslăcut cămășa la piept și a pus în dreptul inimii îndurerate ramura de scatec, suspirând cu o mucenici. Apoi a plecat înainte pe luminșul arătat de scatețele tirate.

In urma ei, pe gila verde, rămănea un șivoi de sânge cald, care izvorea din sute de pârăiașe de sub haina șdrențuită. Și nu se lăsa, ci răbea tot înainte, dusa de para dorului părintesc.

Și s'a tot dus, s'a dus, până a dat de

Subiectul acestei povești e din popor; l-am auzit dela o elevă a mea: Olivia Negrea, clasa IV civilă, din Sântămarie. — A. Melu.

Față de această învinuire neînțeleasă, mă simt dator a declara, că în acest proces peste tot n'am luat parte activă, nici ca procuror, nici ca judecător, și n'am avut nici o îngrijință asupra meriților și rezultatului procedurii statale.

Misiunea mea oficială în calitatea mea de referent justiciar al guvernului austro-ungar al Sârbiei ocupate, a constat în luarea de informații privitoare la cauzele răsvârțirii și a face propuneri pentru înăbușarea lor și pentru pedepsirea aceluia care au provocat neîndestularea soldaților răsvârțiiți, — ceace a și urmat.

Rog onorata presă română, să ia nota de această declarație.

Corneliu Bărdosy,
locotenent-colonel auditor.

Știrile zilei

Rugăm onorații cetățeni să binevoiască a țera, că întârziem cu publicarea raportului despre marile serbări ale sufletului românesc. Redactorul nostru a sosit abia astăzi noaptea și astfel ni-a fost imposibil să publicăm vre-un raport mai detaliat.

Desvoliri. În ziarul vienez *Abendzeitung* se știe că guvernul actual s-a desveșească fără cruțare, cine au fost în Viena și Berlin primumitorii marilor răboși. Trebuie date la lumină — scrie ziarul muncitorilor — toate actele jospice ale diplomaților secreți și în țera să fie cruțorinci înaintea ca tribunalele militare să nu cunoască mila. Așa s'a întâmplat, că tribunalele militare au trimis la spânzurațoare soldații cu milie. Aceștia erau conștiți că își fusă arhiduc *Erzherzog Ferdinand* au spânzurațor oameni cu gramada. Atât în cazurile acestea, cât și în altele de același fel, se cere să se introducă cercetarea trebuincioasă.

Dacia. În curând va apărea la București ziarul *Dacia*, o gâră al unității naționale. Directori al noului ziar sânt distinși scriitorii *Vlahuță* și *Brătescu-Voinescu*.

De-ale fostei cenzuri. Pentru istorici marului răboș, se cere neapărat publicarea materialului zăriștic confiscat de cenzura din vremea răboșului. Din când în când, pe cât vom avea loc în coloanele ziarului nostru, vom da la lumină toate articolele ce ni s'au confiscat. Începem cu o nevinovată poezie a poetului I. Berghiu, «Ne-a împrăștiat». Ce vor fi păcătuit ver-

surile aceste împotriva «intereselor răboșului», este lăina cenzurii răpăoste.

O zi mare în Mediaș. Memorabilă a fost ziua de 24 Noemvrie pentru Mediaș, căci atunci s'au sfârșit drapelile legiunii române din oraș și ale corporațiilor biblișetice școlare în fața unui public numeros în curtea școlii române ori, din loc.

Actul sfârșirii s'a săvârșit de părintele protopop *Romul Mircea*, asistat de capelanul Iuliu Cișină.

După sfârșitul drapelilor s'au predat meniri lor prin prezidentul Consiliului Național Român, *Dr. D. Popp*, în mijlocul unei însuflețite necredințe. Tot cu această ocaziune s'a trimis prin rostul părintelui protopop *Romul Mircea* salutul nostru prezidentului *Wilson*, iar adv. Dr. D. Roman primind drapelul legiunii în numele acestuia promise sărbătorește, că drapelul, ce i se veda il vor apărea în orice împrejurări. După aceasta a cântat legiuni Romul Moldovan la jurământul legiunii, Corul în tonaze: Pe-al nostru steag și Deșteapătele române, femeile plâng de bucurie. Multi-meia aplauzează.

Imediat se aranjază un conduct împotriva în frunte cu drapelul legiunii, dus de un sergent maior al regimentului de căpitanul legiunii companii de cenzură: *Cornel Bărză*, *Tiberiu Boțan* asemenea călare și purtând fiecare din acești 2 care un drapel. Urmează consiliul național și apoi legiunea în mare purtând în frunte 3 drapel și în fine o mulțime împănată care percurge piața și stratele principale ale orașului cântând sub conducerea capelanului I. Cișină și a teologului *Mureșan* cântecele noastre naționale. Întreg conductul a fost o manifestare admirată și de locuitorii străini care au fost asigurați prin *Dr. Roman*, că din partea românilor și a legiunii române nu li se va întâmpla nimic rău.

Toată sărbărea a decurs în cea mai exemplară ordine. *Cișină.*

† *Elena Hentes născ. Sfeta*, soția logotenentului *Ioan T. Hentes*, după un moribund greu, împănându și de simtele țaine și-a dat sufletul în mânele Creaturii Veneri, în 29 Noemvrie 1918, la orele 11 noaptea în etate de 27 ani și în al 12-lea an al fectriciei sale căsătorii.

Rămășișele pământești ale decedatei s'au șezat spre vespnică odihna *Luia*, în 2 Decembrie, la orele 1 p. m., în cimierul din Onca-înferoară. Fi-ei țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Știre zăriștică. Primim astăzi la redacție primele două numere din *Timpuul Nou*, foia soldaților români. Apare în Viena odată pe săptămână ca organ al senatului central al soldaților și soldațelor române. Un număr 10 bani. Redactor responsabil este *Filimon Tantiac*. Administrația și redacția: Viena, Kriegsministerium, Mezzanin 80.

AVIZ. Persoane bolnave de plămâni, cari sânt liberați de serviciul militar, ca-

pătă săfă medical, sau ajutor, la Institutul pentru țigrăria bolnavilor de tuberculoză al comitatului S'ibu. *Schewissage Nr. 2*, etajul I. Ore de consultație: Luni și Joi, între 11 și 1.

Pentru membrii Consiliului Național din Iaș. Domnilor membri al Consiliului național român din orașul și comitatul S'ibu sunt invitați la ședința, ce se va ținea, mâne, *Mercuri* în 4 Decembrie n. 1918 la orele 4 p. m. în sala de ședințe a Comitetului «Asociațiunii».

S'ibu, 3 Decembrie n. 1918

Presidential Consiliului.

Serviciu de noapte al farmaciilor în S'ibu. În săptămâna din 1 inclusiv 7 Decembrie n. în serviciu, în timpul amezii și nopții, farmacia «*La Ursul negru*» a lui *Guido Fabriciuz*. Pată mica Nr. 27, pentru trebuință gabricică de medicie.

Pentru copiii legionarului român. La fondul acesta de ajutorare au mai dat:

1. Vasile Ban, măiestru cismar Cor. 20.—
2. Nicolae Joandrea, proprietar „ 5.—
3. Măiestrul cismar Teodor Cora, 10.—
4. Locotenent Basiliu Valicu. „ 10.—
5. Absolv. de teol. I. T. Mafetiuc, 2.—
6. Sublocot. George Bărbat „ 5.—
7. Ștegarul Dr. M. Grama „ 5.—
8. Sublocot. Aurel Stetea „ 2.—
9. Căpit. Dr. Cornel Georgiuc „ 2.—
10. Locot. auditor Dr. Ioan Hozan „ 20.—
11. Legonarul Dr. Ioan Motoc „ 20.—
12. Ștegarul Dr. Valeriu Ghibu „ 20.—

Sau în Total K 139.—

Contribuțiile de până aici Cor. 802.—

Bravi români! Dăruți din avutul vostru pentru copiii legionarului român. Dăruți primește excoiorul consistorial *Victor Tordășianu*.

Pentru orfanii preotului împușcat

Dela Internatul fundațional Sf. Nicolae din Oradea mare primim următoarele: Cu data de azi am trimis la adresa D-voastră prin mandat postal suma de 60 cor., adică șasezeci coroane, cu scopul de a ajuta orfanii «mortuilor națunii», și preoșii *Opriș* din Cristii.

Am colectat această sumă dela elevii din internatul Zsigăian, voină a contribuții și noi după moștele noastre puteri la ajutorare aceluia care au căzut țerta famoșilor «jandarmi». Colecta o altui aici.

Al On D voastră

Oradea-mare, la 13/20 Noemvrie 1918.

Simător:

Nerva Jercan,
prelect. internatului.

Colecta elevilor din internatul fundațional Zsigăian, pentru ajutorare orfa-

nilor preotului Ioan Opriș din Cristii omorât de jandarmi:

Nerva Jercan, prelect. internatului și *Gavril Dudulescu*, abf. de teol. câte 10 cor. Sudețini: *Daniil Bodor* 4 cor., *Gavril Mărcuș* 3 cor., *Ioșif Boțiu*, *Petru Radu*, *Ioan Radu*, *Alexandru Băucea*, *Emeric Fierice*, *Aurel Chirliță*, *Romul Tălcian*, *Aurel Băian* și *Paul Fidan* câte 2 cor., *Ioșif Chitea*, *Petru Filip*, *Ștefan Lușea*, *Ioan Pop*, *Ioan Chitea*, *Emanuel Domocos*, *Coriolan Neagu*, *Mihail Albuțiu*, *Lucian Ardelean*, *Dimitrie Turcas*, *Trăian Marcu*, *Georghe Ghivociu*, *Ștefan Gherghivociu*, *Sever Halmigian* și *Ștefan Hașag* câte 1 cor.

Suma totală: 60 coroane.

Colecta

Întreprinsă de Dna Dr. Eleonora de Leményi

Pentru susținerea văduvei și a celor șapte orfani neavârstici al parohului Ioan Opriș din Cristii (protopopul Turzii), preotul cu multe meștește de jandarmi în 8 Noemvrie 1918.

Emilia Dr. I. Rațiu 20 cor., Dr. V. Bologa, Dr. Nora Leményi, Leontina Dr. Bunea și Eugenia Tordășianu câte 10 cor., *Paraschiva Borsan*, *Victoria Borsan*, *Ofeția Chitan*, *Florica Chitan*, *Cornelia Crișan*, *Lețitia Craintu*, *Valeria Faur*, *Cornelia Frâncu*, *Viorica Frâncu*, *Viorica Gheție*, *Silvia Grivei*, *Emilia Groza*, *Elvira Hanga*, *Elena Hanga*, *Olimpia Habor*, *Viorica Andreian*, *Silvia Lupu*, *Maria Pălineanu*, *Valeria Purș*, *Eugenia Talos* și *Maria Turcu* câte 2 cor., *Prof. Publicăria Smigelschi*, *prof. Sabin Opresan* câte 10 cor., *Nora Barbu* 4 cor., *Elena Catona* 10 cor., *Ana Moga* și *Maria Fildorean* câte 3 cor., *Maria Gai* 5 cor., *Maria Grăciun*, *Elena Cloara*, *Olimpia Demian*, *Maria Mohan* și *Silvia Aron* câte 3 cor., *Romulus Bucș*, 20 cor., *Aurelia Redu*, și *Victoria Doboi* câte 10 cor., *Victoria Pascu*, *Marioara Halala* și *Zoe Stroia* câte 5 cor., *Paraschiva Nicolae* 4 cor., *Paraschiva Marcu* 2 cor., *Lenica Velemean* 3 cor., *Sabina Patachi* 2 cor., *Elișaveta Popoana* 4 cor., *Aurora Boer* 2 cor., *Maria Simion* 10 cor., *Maria Benchea* 2 cor., *Ana Denghel* 4 cor., *Maria Cora* 10 cor., *Ana Spornic* 30 cor., *Eleonora Spornic* 20 cor., *Ana Chidu* 5 cor., *Maria Moldovan* 4 cor., *Silvia Frâncu*, *Maria Solomon*, *Elișaveta Pop* și *Hareli Candrea* câte 10 cor., *Nel Barbu* 20 cor., *Maria D. Mohan* 10 cor., *Paraschiva Vintilia* 5 cor., *Ioselina Glodiar* 3 cor., *Elena Roșca* și *Marioara Sumbuer* câte 5 cor., *Marioara Mureșan* 4 cor., *Paraschiva Beșta* 5 cor., *Elefetia Buga* câte 5 cor., *Maria Nutronea* și *Elișaveta Dușă* câte 5 cor., *Ana Bordea* și *Paraschiva Vulc* câte 20 cor., *Eva Sitov* și *Livia Fruma* câte 10 cor., *Maria Comanic* 6 cor., *Ana Fleșer* 4 cor., *Aneta Ivan* 30 cor., *Veronica Oprea* 6 cor., *Paraschiva M. cica* 10 cor., *Paraschiva Vintilia* 20 cor., *Maria Feldorean* și *Elișaveta Suciu* câte 10 cor., *Ana Roman* 4 cor., *Olivia Deleu* 10 cor., *Marioara Feldorean* 4 cor., *Paraschiva Hara* 10 cor., *Ana*

un deal mare, cu coaste țepșice, cu bolovani grei, cari se stavileau decumurzând urcușului, cu tot atâtă umeri de uriași încântări. Era peste puțină și se găndească la urcuș, fără sprințului unui toaig aurid. Încă a căzut la poala dealului și se zbatea de durere ca o prepețică al aripile frânte.

Într-un fărțiu ridicându și privirile în sus a văzut stând în fața ei o hărăcă bătrână cu coșii de țea, cu părul de călți neperiat, care ținea în mână un toaig țera și luciu. Și s'a țărî la pictoarele ei și i-a cuprins genunchii uscați, rugându-se cu jale multă:

— Mamă bătrână, mamă bătrână, nu mă lăsa: fie-ți mila de inima mea sfărâmată. Dă-mi toaigul sprinț, și durerea mea te va binecuvânta.

Hărca, care era, pe semne, mamă, mama pădurii, și s'îmbunat de jalea mamei și zise:

— Dă-mi părul tău frumos și na-ți toaigul!

Femeia s'a învoit, și a prins coșia cu amănându mâne și a smuls-o ca pe un lăucur netrebnic, dându-o babei. Apoi s'a pus la urcuș, greu pe deal în sus. În ochi nu mai avea lacrimi, sântul li sângeră de împunșăturile scătelului și, lubrânca la fiecare pas.

În vârful dealului era o grădină mândră, cu pomi de argint, în ramurile

căroa se coteau poame aurie. Și se auzau dint'înă cântece de paseri măiestre, ca de serafimi. Împrejurul grădinii erau ziduri de aramă grea și o grădini mare cu gemnuri de sticlă strălucitoare. În poartă păzea un moșneag cu barbă albă de mătăsă.

Mama a dat să intre, dar moșneagul i s'a pus în cale și zură în vâzcoz de chei oțelie.

— Oprește, nepoată! Plătește vama, și apoi intri.

— Moș portor, moș portor, lacrimile mi le-am dat, sântul mi l'am sfășiat, coșia mi-am smuls-o; ce vama să mai dau?

— Gura ț-e plină de mărgăritare; dă-mi dinții tăi și s'întărește.

Tărgul s'a făcut, moșneagul a ales o cheie mare și ușa grădinii s'a învârit în țărâni scărțind.

În grădină erau izvoare limpezi, pașiji întinse și flori, nespuse de multe flori. Sute și mii de trandafiri învolți, garoafe subțirele, măghiran și lemul Domnului. Deoarte, pe malul unei ape cristaline, răsarită de curând, o floareică plâpândă, mlădoasă, zimba dăuș în lumina dulce a soarelui. Zimboas și p'arcă avea glas de chemare în ochișorii ei de floare tânără.

Inima mamei a tresărit și a dat năvală cu mânie întinse și o smulgă cu rădăcină cu tot.

— Eră fetița ei rădădita în grădina curiei!

Dar n'a apucat să o smulgă, pentrucă i s'a pus decumurzând un serafim cu fața luminoasă.

— Femea bună, întoarce ochii tăi spre lumca de unde veniși, colo pe spărtura de nor din zare, și vezi ce-i vede?

Femeia s'a supus și pe dinaintea ochilor ei s'a perândat un sir întreg de icoane întunecate, și nesfârșit de dureri și suferințe grele, patimi și uri cu aripi umbrăse, răuri de lacrimi ferbinți, învătășală de oameni răi și o mare nesfârșită de glod lunces. Durere și chin. Și multe lucruri, cari numai din grădina bucuriei se pot vedea, la porunca serafimilor a toate văzătorii.

— Acum pasă, măicuț, și dă floarea pe pământul vostru. Pasă...

Femeia a plecat capul pe pieptul sfășiat de spini, a stat o clipă gânditoare, apoi zise:

— Na! Mai bine aici. Înflorește, floarea mamei, bucură-te și te veselește. Jocul florilor e grădina. Durerea mea e fericeia ta.

... În curând, pe calea care ducă înapoi pe lume, coborâ încet o măicuță, fără lacrimi, fără coșii, fără mărgăritare în trup, cu pieptul sfășiat de scăci, cu grunț frânt. Peduse tot. Dar eav în

inimă un chip de floare, care își alintă fericeia îngerească în grădina bucuriei vesnice. O știa fericită și coborâ cu inima învesită.

Copii, dragilor, mamele noastre sunt nește mucești!

Ne-a împrăștiat...

Ne-a împrăștiat mânia vremii grele. Din căți am fost, rămas-am azi o mână ca să plecam apoi și cari mai sântem, Când ne-a chemat glasul mamei țărână.

Noi nu sântem născuți în zile bune, De mici ne a dormit în leagăn chinul, Și astăzi, mari, durerea ne trezește Și'n pieptul nostru se năeacă 'nec suspinul.

Adeseori, când sântem împreună, Ne plângem zilele și stăns ni-i glasul, Și băstămâm menirea vremii, care Fără să ne asculte vorba și face pasul.

Și-s braze lungi pe fruntea noastră tristă În ochi ne adormea raza de lumină...

— Dar, tot învie dulce țărărie De ceasul sfânt și mândru ce-o să vină!

Ioan Berghiu

Axente 6 cor., Elis, Macarie 4 cor., Parascovia Oprisan și Elena Hențe 4 cor., Parascovia Moldovan 4 cor., Sidonia Pascu, Maria Dragomir, Maria Limpede și Elena Coman 4 cor., Catina Firoa 20 cor., Maria Crișan, Mariaora Lazar, Evuța Ban și Maria Borza 10 cor., Maria Bance 6 cor., Florica Hozan 20 cor., Ersilia Vătășin, Agapia Droș, Sofia Iltu și Livia Dr. Crăciunescu câte 10 cor., Mariaora Munten 5 cor., Banciu Ioan 20 cor., S. Drag-mir, Lăpăduș și A. Băresanu câte 10 cor., R. Simu 5 cor., Dr. I. Broșu și M. Voileanu câte 4 cor., Mariaora Pintiu, Mariaora Opris și Par. Duca 4 cor., Maria Teclu 2 cor., Victoria Popovici, Zina Moga, Ileana Bărdosy, Valeria Popescu și Dr. Victor Stanilă câte 10 cor., Maria Dordea și Elena Miștea câte 3 cor., Nicolae Ivan 20 cor., E. D. Rusnu, Elenaora Dr. Leményi Vera Bohățel și Maria Leményi câte 10 cor.

Suma totală: 1017 corone.

Cărți și reviste

Calendarul Arhidiecezan. A ieși de sub tipar **Calendarul Arhidiecezan pe anul 1919.**

Cuprinde, ca și cel din anul trecut, lucrări interesante de citit și îndrumări de folos: Povestiri din cele mai frumoase, istorioare, anecdotă, glume, versuri.

Este împodobit cu patru chipuri ale bărbatilor noștri răposați în vremea răboiului.

De vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu: Prețul: 2 cor. 50 fileri (și porto 20 fil) Ediția cu **șematism** costă 4 corone (și porto 20 fil). Este astăzi cel mai cunoscut calendar românesc.

Două volume nouă. Cartea de bucate **Foiașă Bună**, de **Zoltă Hodoș**, învață pe oricare femeie cum să gătească bine și cu gust.

În câteva sute de rețete, pentru gătită a orce fel de bucate, s'a dat o deosebită luare aminte bucatăriei obișnuite în țara noastră.

Se arată, scurt și limpid, cum se pot prepara mâncări, feluri și mîncări mai scumpe, după împrejurări. Cuprinde:

În Partea III:

Supă, Asietă, Sosuri, Legume, Fripturi, Torte, Timbale, Creme, Pâine, Inghetate, Bombe, Bombeane, Băuturi, **Sandviciuri, Prăjituri mărunte ș. a.**, Volumul are 160 pagini și costă 3 corone.

În Partea IV:

Conservă: Cum se coace pănea bună, țărâna, scroabela, despre varză, prepararea cernașilor, ș. a.; unsoarea, șuncile, ouăle, laptele covăsit, brânza; castraveți, ardei, patlagăle (paradaise), fasole, mazare, burci.

Sfaturi: Pregătirea sâpezului, spalătul rufelor, curățirea petelor din haine și rufe, sfaturi igienice și pentru frumusețe.

Alături ieșine: Din timpul de răboi, fără unsoare, fără ouă, din material puțin.

Prăjituri numeroase, fel de fel, toate probate și foarte bune. Volumul costă 3 cor.

Cartile se găsesc de vânzare la autor în Sibiu, și la **Librăria Arhidiecezană.**

Frunzuliță din răboi. Versuri ardelezești. Adunate și alese de **E. Hodoș.** O broșură de frumoase cântece. Costă 30 fileri. A se cere de la **Librăria Arhidiecezană.**

Nr. 617/1918 Prot. (288) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului al II-lea de învățător la școala confesională gr.-or. română din **Cincul-mare**, protopresbiteratul Agnita, prin acesta se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Salăr fundamental 1.200 cor. precum și gradajunile prescise de lege, cari se vor plăti din casa bisericii.

2. 5 stângine de lemne tăiate și aduse la locuința învățătorului și compute în 100 (una sută) corone la salărul fundamental.

3. Un sfer de jugăr pământ.

4. Locuință pentru învățător fără familie în edificiul școlii.

Ateșul pe lângă instruirea elevilor de școală va avea și instrucție în șările de iarnă și tinerimea; anu în duminică și sărbătorii conducându-l pe toți la biserică și cântec cu ei în cor la slăntă liturgie.

Concurenții, pe lângă subțenera cererilor concursuale oficiului protopresbiterat subsemnat, vor avea a se prezenta în vre-o Duminică s'au sărbătoare la și biserică spre a cânta și a face cunosțință cu poporul.

Agnita, în 12/25 Noemvrie 1918.

Oficiul protopresbiterat ortodox român al Agnietei în conțelegere cu comitetul parohial din Cincul-mare.

Joachim Munten,
protopop.

Nr. 311/1918 of. presb. (287) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului învățătoresc vacant dela școala elementară confesională gr.-or. română din parohia **Ciceu-Giurghești** prin acesta se publică concurs cu termen de 15 zile, computele dela prima publicare în ziarul «Telegraful Român».

Datașile împreună cu acest post este salărul fundamental de 1.200 cor. și prima gradajie de 200 cor., plătibile dela comuna bisericăscă, până ce se va acorda ajutorul de stat, eventual până la alte dispozițiuni ale forurilor parohiale ori ale superiorităților noastre bisericăști. — Cvarter în natură și grădină.

Concurenții au a-și așterne rugărilor concursuale, instruite conform legii, la subsemnatul oficiu protopresbiterat în termenul deschis, indicat mi sus, și a se prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare la biserica parohială spre a cânta și a se face cunoscut poporului.

De ș. 6 Noemvrie 1918.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al tractului Deș în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Teodor Hermann,
protopop.

Cancelarie advocațială

Înștiințez Onorata mea clientela, că eliberat fiind de serviciul militar, mi-am redeschis cancelaria advocațială în Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 7.

(286) 3—3 **Dr. Adolf Hirsch,**
advocat.

De vânzare

200% de ceapă, 120% de cartofi, 30% varză și 100 bucăți butoaie de stejar în deosebite mărimi. Informațiuni se dau la:

Ludwig
1—2 (291) Sibiu, casarna jandarmieriei

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană,** din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Coșșă.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, Nagyszeben, se află de vânzare:

Dr. Petru Șpan

conferență ținută la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia:

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană:**

Conclucarea omului cu Dumnezeu

Predici

de

Mihal Păcățian,

protopresbiter

și alți profeți din protopresbiterat B.-Comloșului

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

A apărut și se găsește de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu-Nagyszeben:

Calendarul arhidiecezan pe anul 1919

și cuprinde o bogată materie de citit, din care amintim următoarele: Nu scapi de ce îți scrie. *Versuri de asintă!* Scrisoare din Italia. De trei zile. Mort. Departe. De-acasă. Ce mai e pe-acasă? Căteșești. *Vorba românilui*, zicătorii din popor. Cum să citim? *Din scrierile celor disparați!* Rugămintea din urmă. Mama rănilor. Bunica. «Tărta-părta». *Eroii nu mor!* Sublocotenentul Nicolae Brote, Medicul Dr. Nicolae Aron. Sorin Bărcianu. *Snoave și istorioare:* Fa-razonul bucatării. Fata de om bogat și bobul de mazare. Împărat și derisiv. Un călătorul de altădată. Cu musca pe călcău. Primejdia noastră treabă. Slujba de noaptea. *Pentru economi!* Să învățăm dela străini. Călcăușul grajdurilor. Crâșii de galție. Patlagăle (paradaise). Cum se păstrează cartofii. Culeșul de poame. Poamele vermenoase. *Fel de fel:* Vremea d'apoi. Băile de soare. Ofica sau tuberculosa. Bani răspândesc boale. Obicei rău. Ingrijirea noilor. Despre lunatici. Călătorie pe jos. Alcoolul și răboiul. Apăsat de grija milioaneilor. Cărți mame. Copilul nu trebuie legănat. Turul despărțeniei. «Sărut mână». Ojeț bun de casă. Păstrarea merelor. Poruncile căsătoriei. *Săntet.*

Calendarul arhidiecezan pe 1919 este împodobit și cu patru ilustrații: **George Coșșu**, Sublocotenentul Nicolae Brote, Dr. Nicolae Aron și Sorin Bărcianu. — În celerate părți ale Calendarului sunt: **Cronologia**, zilele și lunile de peste an, mesul vremii, Casele domnitoare, tarifele nouă de poșta de timbre, însemnarea țargurilor, aranjate după *alfabet* și *lit.* Extras din catalogul librăriei arhidiecezane despre depozitul de cărți bisericăști, școlare, reglemente, blanchete și itoane.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu «Șematismul» bisericăști ort. rom. din Ungaria și Transilvania, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catehești și învățători, și o alta ediție, populară, fără șematism.

Șematismul se vinde și în broșură separată, cu 1 Cor., plus portpostal 20 fil. Alături librărilor, cât și particularilor, pentru desfacere peste 10 exempl. se da rabat.

Prețul: / Ediția cu Șematism 4 Corone plus portpostal 20 fileri.
" fără " 2 Cor. 50 fil. " 20 " "

: : : Cu trimitere recomandată portpostal 40 fileri. : : :

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupăș, Săliște.

Nr. 16—36.

Mângâiați poporul!

Cuvântări bisericăști

de **Dr. Ioan Lupăș** și alți profeți din protopoplatul Săliștei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 250, logat cor. 3—, porto 20 fileri.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, Nagyszeben, se află de vânzare:

Casa dela Terihon

omniilor și cuvântări bisericăști

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** din Nagyszeben—Sibiu:

Tipicul bisericăști ortodoxe

Intocmit pentru trebuințele profeților români și ale elevilor seminarialii

de

Aurel Popoviciu,

dubovnic-ecumenic, profesor de cântări bisericăști și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiu din 21/VI 1918. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

Nr. 367/1918 (289) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de cl. I în **Dăla (Oláhdálya)** în protopresbiteratul Sebeșului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt: jumătate din veniteile prefești fasionate în tab. B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și așterne cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul arătat, subsemnatul oficiu protopresbiterat, și cu observarea presciselor a se prezenta poporului în bisericăști spre a cânta respective a celebra și cuvânta.

Se be ș. 14 Octomvrie 1918.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. român în conțelegere c1 comitetul parohial.

Sergiu Medeanu,
protopop.